

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IV. Triplex modus Deum præsentem concipiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT IV.

Triplicem modum Deum presentem concipiendi.

IC ergo tota Dei maiestas, bonitas, potentia, iustitia, & omnis plenitudo perfectionum, non tantum secundum se, sed etiam secundum effectus & miserationes eius antiquas & nouas mihi presentem est: sed nunquid id satis est, nisi ego ei pariter sim presentem? Deus enim pro sua in omnes partes immensitate rebus omnibus est presentem, sed non æquè omnes illi sunt presentem, ut ait B. Dionysius

nysius

nysius. Nam qui hanc eius
praesentiam agnoscunt, & ad
illum praesentem sese referunt,
hi proprie ei praesentes esse di-
cuntur.

Tribus autem modis crea-
tura rationalis hanc Dei praesentiam mente concipere, &
ei se praesentem efficere po-
test.

Primo naturali discursu
ex principijs naturæ lumine
cognitis: *Nam invisibilia Dei*
à creatura mundi per ea quæ
facta sunt intellecta conspiciun-
tur, sempiterna quoque virtus
eius & divinitas. Quis enim
dubitat quin philolophi anti-
qui qui Deum cognouerunt,
hanc eius immensitatem in-
uestigare etiam potuerint?

I.

Rom.

Inde

Inde enim est illud cuiusdam
poëtae:

Iouis omnia plena.

Et quod refert Atheniensibus
B. Paulus: *In ipso enim uiui-
mus, mouemur, & sumus.* Ve-
rùm hæc cognitio & difficilis
est, quare pauci eam habue-
runt; & imperfecta, quare an-
tiqui illi Philosophi, cum De-
um cognouissent, non sicut De-
um glorificauerunt, sed obscura-
tum est insipiens cor eorum, &
mutauerunt gloriam incorrup-
tibilis Dei, in similitudinem i-
maginis corruptibilis hominis,
& volucrum, & quadrupedum,
& veritatem Dei in menda-
cium, & coluerunt & seruiuerunt
creature potius quàm Creato-
ri, qui est benedictus in secula.

Deus

Deus ergo pius & misericors, cum ab omnibus hominibus agnosci vellet, suam illis praesentiam reuelavit, & diuinum fidei lumen, quod est participatio illius cognitionis quam de se habet, impertijt vt diuinae huius praesentiae veritatem facile, certo, & infallibiliter humili fide apprehenderent. Et licet in huius vitae tenebris clara esse haec cognitio non possit, tamen suae certitudinis & infallibili tantae auctoritatis persuasionem ita splendescit in anima, vt longe magis illam, quam alia quaeuis euidentis cognitio, illustret.

Accedit ad vtrumque hunc
modum plerumque phanta-

B

fix,

3

lia, aut imaginationis operatio, quæ pro sua natura & cōsuetudine sub corporea imagine, v.g. oceani aut immensi aëris, vel similis cuiuspiã rei Deum vbiq̃ue præsentem intuetur; nec enim aliter potest hæc potentia operari. Verùm solet ratio ipsa & fides hanc imaginationis imperfectiōnem corrigere, reiectaq̃; specie corporeã, incircumscriptã Dei maiestatem puro & simplici fidei intuitu vbiq̃ue contemplari. Quare in hac vita vterque hic modus necessariò permiscetur. Sunt tamen qui corporeã alicuius imaginis similitudine ad apprehendendam maiori fidei sensu, Dei præsentia plurimũ

iuuantur. Alij simplicissimo
 fidei actu contenti quam mi-
 nimùm possunt imaginatio-
 nis admiscere; vtrique non
 malè: Cauere tamen debent
 primi, primum quidem ne
 imaginationi suæ vim nimiam
 inferant; deinde ne ita speciei
 corporeæ apprehensioni, in-
 hereant aut ea delectentur, vt,
 quòd fere fit, vel verum fidei
 actum amittant, vel illum mi-
 nus solidum, minusque perfe-
 ctum faciant. Omitto non-
 nullos, maximè rudiores, ac
 qui omnia sensibus metuntur,
 ita Deum humana sibi
 specie effectum proponere, vt
 in eos quadret dictum san-
 cti Apostoli. Et *mutauerunt*
gloriam incorruptibilis, in

loco
 citato.

Col.
10.

similitudinem imaginis corruptibilis hominis. Quam in rem memini quod de Serapione Cassianus refert. Cùm enim senex ille, non tantùm eam Dei tanquam hominis imaginem longo usu in phantasia altè impressam haberet, sed præterea etiam Anthropomorphitarum errore imbutus eam sibi opinionè corroborasset; cùm tandem de errore correcto, prauaque illa persuasione depositâ Deo gratias agere vellet, sentiens se abolita illa priore imagine Deum præsentem concipere, & vt solebat, velut coram alio loqui non posse; flens amarissimè, ac in crebros singultus prorumpens, voce miserabili

con-

conquestus est. Heu me mitem
rum tulerunt à me Deū meū,
& quem nunc teneam nō ha-
beo, vel quem adorem aut in-
terpellem iam nescio. Adeo
his figuris corporeis imagini-
busque animum immerferat,
vt altius eum postea ad con-
templandam illam æternam
inaccessibilemque Dei ima-
ginem nō posset erigere, etiā
cū maximè vellet. Quam-
quam si prudenter imagini-
bus illis vsus fueris, tibi atten-
deris, hæc imaginandi facul-
tas non parum opis allatura
sit intellectui, vt per fidei as-
sensum facilius firmissq;
Deum præsentem ap-
prehendas.